

M.I. Formačný materiál (január)

Úmysel modlitby na mesiac január

Aby Cirkev vždy a všade prinášala posolstvo pokoja a kresťanskej nádeje.

Biblický text: Rim 5,1-5

A tak ospravedlnení z viery, žijeme v pokoji s Bohom skrze nášho Pána Ježiša Krista. Skrze neho máme vierou prístup k tej milosti, v ktorej zotrvávame, aj sa chválime nádejou na Božiu slávu. A nielen to: chválime sa aj súženiami, veď vieme, že súženie prináša trpezlivosť, trpezlivosť osvedčenú čnosť a osvedčená čnosť zasa nádej. A nádej nezahanbuje, lebo Božia láska je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého, ktorého sme dostali.

Cirkevné učenie: Ján Pavol II., *Homília v koncentračnom tábore Auschwitz-Birkenau*, 7 júna 1979.

Vrátil by som sa ešte k múdrosti starého majstra, Pawła Włodkowica, rektora krakovskej Jagelovskej univerzity z 15. storočia, ktorý ohlasoval, že národom treba zabezpečiť takéto práva: právo na existenciu, na slobodu, na nezávislosť, na vlastnú kultúru a na primeraný rozvoj. „Tam, kde je sila mocnejšia ako láska, – píše Włodkowic – tam ľudia hľadajú iba vlastné záujmy a nie Ježiša Krista. Vtedy už ľudia nie sú ďaleko od zanechania pravidiel Božského práva.“ Každé právo ale odsudzuje tých, ktorí prenasledujú ľudí túžiacich po pokoji: prirodzené právo, ktoré hlása »Rob druhému to, po čom túžiš ty sám!«, ako aj Božské právo, ktoré odsudzuje každé lakomstvo zákazom: »Nepokradneš« a každé použitie násillia prikázanim: »Nezabiješ!«. Ale nezáleží len na práve. Rovnako a predovšetkým tu záleží na láske: na tej láske k blížnemu, v ktorej pramení a ku ktorej smeruje hlas Božej lásky. Tú lásku ohlasoval Kristus vo svojom prikázaní, v prikázaní, ktoré nám sám Boh Stvoriteľ vryl do našich srdc.

Zo spisov sv. Maximiliána: Časť prednášky pátra Kolbeho s názvom *Vnútorý pokoj*.

Keď boli apoštoli zhromaždení vo večeradle, Pán Ježiš si stal doprostred nich a povedal im: „Pokoj vám. Pokoj vám zanechávam, svoj pokoj vám dávam“ (Jn 20,19; 14,27). Čo znamená ten pokoj? Predovšetkým ide o pokoj čistého svedomia. Svet veľmi túži po pokoji, ale pokoja v ňom niet, lebo svet ho nedokáže dať. Iba Pán Ježiš, ako víťaz nad smrťou, môže darovať pravý pokoj. A my tento pokoj pociťujeme. Vari máme v Niepokalanowe nejaký dôvod nebyť pokojní? Nie. Ak máme nepokojné svedomie, môžeme sa bez väčších ťažkostí očistiť v sviatosti pokánia. Pri práci a povinnostiach tiež nemáme dôvod znepokojovať sa. Ak sa nám napriek úsiliu práca niekedy nepodarí a zažijeme preto poníženie, ani vtedy sa netreba znepokojovať, lebo všetko, čo je v našich silách, robíme pre Nepoškrvenú. Ona od nás neočakáva viac, ako dokážeme

urobiť. Ak máme prácu, ktorá nás viac rozptyľuje, usilujme sa prehlbovať tento vnútorný pokoj. Popri všetkých nepríjemnostiach, pokušeniach a ťažkostiach by mal byť v hĺbke nášho srdca pokoj. A to je vlastne už predsieň neba. Ide o veľkú odmenu už v tomto živote. Nebo sa od pekla odlišuje tým, že v nebi panuje láska a pokoj, kým v pekle nenávisť. Preto sa aj modlíme za duše zomrelých slovami: Odpočinutie večné daj im, Pane. Nech odpočívajú v pokoji. V nebi okúsime v plnej miere ten Boží pokoj. Tam budeme hľadiť na krásu Pána Boha a stále rásť v láske.

Objasnenie textov

Ak by sme mali opísať Bibliu jednou vetou, s istotou by sme mohli povedať, že je to kniha nádeje. Tá kniha totiž zjavuje Boha, jediný pevný prameň nádeje. Je zárukou toho, že vernosť prikázaniu lásky a dôvera v Ježiša je cestou do večného života. Keď čítame slová zapísané na stranách Svätého písma, vidíme jasne, ako sa Božie prísľuby spĺňajú. A nielen to. Okusujeme aj plnenie Božích prísľubov v našom vlastnom živote. Jedným z takýchto splnených Božích prísľubení je napríklad zoslanie Ducha Svätého Cirkvi. Ovocím jeho prítomnosti je pokoj. V Starom zákone je skúsenosť pokoja znakom nádeje vkladanej do Mesiáša, ktorý mal priniesť spásu.

Úvaha

Všeobecne sa pokoj spája so stavom, v ktorom neprebíha žiadna vojna medzi národmi. Na takéto chápanie pokoja nadväzuje Ján Pavol II. v citovanej homílii. Zároveň však poukazuje na to, že pokoj nie je iba otázkou dodržiavania práv. Pokoj je predovšetkým ovocím vzájomnej lásky. Závisí od jednotlivých ľudí, od stavu a dispozície ich srdc. V Liste Rimanom sa píše, že prameňom pokoja s Bohom je ospravedlivenie, ktoré nám prináša Ježiš. Na tomto ospravedlivení môžeme mať účasť prostredníctvom aktu viery. „Čisté svedomie“, o ktorom hovoril páter Kolbe, je ovocím sviatosti zmierenia, takže jeho darcom môže byť jedine Boh. Nikto iný nie je schopný dať nám takú hlbokú skúsenosť pokoja! Čo je teraz našou úlohou? Akým spôsobom môžeme niesť „posolstvo pokoja a nádeje“? Nemáme len pravidelne očisťovať svoje srdcia v spovednici, ale predovšetkým máme každý deň dbať o to, aby vládol v našich srdciach stav pokoja – čiže bdieť, aby sme ho nestratili. Zmierení s Bohom i s ľuďmi máme predsa nádej na nebo – preto sa starajme o to, aby sme naplnení pokojom a nádejou prinášali ľuďom pravdivú bratskú lásku a naše skutky i slová budú vtedy znakmi Božieho kráľovstva.

Otázky

Čím sú pre mňa pokoj a nádej? Aký je medzi nimi vzťah? Čo je dnes prameňom pokoja pre moje srdce? Kde to hľadám? Môžem na tejto úrovni niečo zmeniť k lepšiemu? Akým spôsobom môžem ľuďom pomáhať pri hľadaní nádeje? Som človekom nádeje? Na čo mi je nádej? Čím je pre mňa sviatosť zmierenia? Ako ju prežívam? Čo ma pri dnešnom rozjímaní inšpirovalo k zmene v mojom živote? Ako môžem podľa sv. Maximiliána prekonávať svoje každodenné nepokoje? Ako mi v tom môže pomôcť Nepoškrvená?